

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 18/2015-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. januára 2015 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA], zastúpenej advokátkou Mgr. Martinou Chorváthovou, A. Kmeťa 28, Martin, pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Martin v konaní vedenom pod sp. zn. 20 P 127/2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. augusta 2014 doručená sťažnosť [REDAKČIA] (ďalej len „sťažovateľka“) pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48

ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Martin (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 20 P 127/2012 (ďalej aj „namietané konanie“).

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti uviedla:

„Dňa 27.04.2012 sťažovateľka podala na Okresný súd v Martine návrh na úpravu práv a povinností k mal. [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ]. Prvé pojednávanie vo veci bolo vytýčené až za 6 a 1/2 mesiaca na 12.11.2012. Medzitým sťažovateľka - matka mal. dieťaťa podala návrh na vydanie predbežného opatrenia, ktorý bol zamietnutý a o ktorom bolo rozhodnuté v zákonnej lehote pod iným číslom konania. Pojednávania vytýčené po viac ako pol roku ale bolo odročené z dôvodu žiadosti o odročenie termínu pojednávania právnym zástupcom otca dieťaťa, ktorý požiadal o odročenie z dôvodu kolízie pojednávaní. Tejto žiadosti bolo vyhovené a pojednávanie súd odročil. Podľa nášho názoru kolízia pojednávaní právneho zástupcu účastníka konania nie je dôvodom na odročenie termínu pojednávania. Súd stanovil nový termín pojednávania na 22.01.2013. Pojednávanie sa uskutočnilo, boli vypočutí účastníci konania, nebolo vo veci rozhodnuté. Takže prvé pojednávanie vo veci sa uskutočnilo po viac ako 9 mesiacoch od podania návrhu. Následne bol spis expedovaný na Krajský súd Žilina za účelom rozhodnutia o odvolaní matky dieťaťa voči uzneseniu o predbežnom opatrení, pričom spis bol vrátený na Okresný súd Martin dňa 08.03.2013. Následne bol vytýčený termín pojednávania vo veci na 21.05.2013. Pojednávanie sa uskutočnilo, rozhodnuté vo veci nebolo, účastníci mali súdu oznámiť znenie otázok pre znalca za účelom vypracovania znaleckého posudku vo veci. Otázky na znalca boli v lehote doručené matkou dieťaťa i kolíznym opatrovníkom, otec dieťaťa otázky na znalca nedoručil.

Následne Okresný súd dňa 08.08.2013 vydal uznesenie, ktorým konanie prerušil do právoplatného skončenia konania o rozvod manželstva. Voči uvedenému uzneseniu podala odvolanie matka dieťaťa, odvolanie bolo doručené dňa 28.08.2013, spis bol expedovaný na rozhodnutie Krajskému súdu v Žiline až 01.10.2013. Krajský súd uznesenie o prerušení

konania zrušil a spis bol vrátený Okresnému súdu v Martine dňa 11.11.2013. Nový termín pojednávania vo veci bol vytýčený na 26.02.2014, teda po 3 mesiacoch od vrátenia spisu z Krajského súdu v Žiline, a po 9 mesiacoch od posledného pojednávania, pričom Okresný súd v tomto čase konanie len bezdôvodne prerušil.

Okresný súd pojednávanie vytýčené na 26.02.2014 odročil na základe žiadosti o odročenie termínu pojednávania právneho zástupcu otca dieťaťa, ktorý požiadal o odročenie z dôvodu kolízie pojednávaní. Tejto žiadosti bolo vyhovené a pojednávanie súd odročil. Podľa nášho názoru kolízia pojednávaní právneho zástupcu účastníka konania nieje dôvodom na odročenie termínu pojednávania. Súd stanovil nový termín pojednávania na 22.04.2014. Situácia sa znova zopakovala, teda opätovne požiadal o odročenie termínu pojednávania právny zástupca otca dieťaťa, ale dôvodom na odročenie termínu pojednávania bolo čerpanie dovolenky. Okresný súd jeho žiadosti vyhovel a pojednávanie odročil na 11.06.2014. Tento termín pojednávania bol opätovne odročený na základe žiadosti o odročenie termínu pojednávania právneho zástupcu otca dieťaťa, ktorý požiadal o odročenie z dôvodu kolízie pojednávaní. Tejto žiadosti bolo vyhovené a pojednávanie súd odročil. Podľa nášho názoru kolízia pojednávaní právneho zástupcu účastníka konania nieje dôvodom na odročenie termínu pojednávania. Nový termín pojednávania bol určený na 29.07.2014, ale tento bol zrušený z dôvodu čerpania dovolenky sudkyne. Nový termín je vytýčený na 07.10.2014.“

Ďalej sťažovateľka uviedla:

„... s ohľadom na závažnosť veci, teda to, že sa jedná o výživné na maloleté dieťa, o ktoré sa stará sama matka, žiada priznať primerané zadosťučinenie vo výške 3 000,- EUR. Požadovanú výšku primeraného finančného zadosťučinenia odôvodňuje sťažovateľka tým, že sa jedná v zmysle ustanovenia § 62 ods. 1 zákona o rodine o zákonnú povinnosť rodiča k maloletému dieťaťu a nečinnosťou súdu bolo maloletému dieťaťu odopreté právo podieľať sa na životnej úrovni svojho rodiča - otca. Súd plynulo nekonal a do dnešného dňa nerozhodol v spore, ktorého predmetom je výživné potrebné pre každodenný dôstojný život sťažovateľky a jej dieťaťa.“

Na základe uvedeného sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní bolo porušené jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, zároveň navrhuje prikázať okresnému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prieťahov. Napokon sa sťažovateľka domáha priznania finančného zadosťučinenia v sume 3 000 € a úhrady trov konania.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie. Návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Odmietnuť môže aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podstatou sťažnosti a predmetom konania pred ústavným súdom je nárok sťažovateľky na ochranu pred postupom okresného súdu, ktorým malo byť porušené jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd pri sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru odmieta sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú, ak „vzhľadom na skutočnosť, že celková doba konania pred súdom, ako aj postup zákonného sudcu nesignalizovali reálnu možnosť zbytočných prieťahov, a tým ani porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy“ (II. ÚS 109/03), resp. ak „argumenty v sťažnosti sťažovateľky nepreukázali v čase podania sťažnosti takú intenzitu porušenia označeného základného práva, aby bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie“ (II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04).

Ústavný súd už vo svojej predchádzajúcej judikatúre vyslovil, že zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čl. 6 ods. 1 dohovoru) môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo uvažovať o zbytočných prieťahoch (napr. IV. ÚS 343/04, III. ÚS 59/05, I. ÚS 455/2014) a ďalej vyslovil, že „... nie každý prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. III. ÚS 59/05).

Zo sťažnosti a zistení ústavného súdu vyplýva, že okresný súd na pojednávaní uskutočnenom 7. októbra 2014 rozsudkom v merite veci rozhodol a po podaní odvolania sťažovateľkou súdny spis 7. januára 2015 predložil na rozhodnutie Krajskému súdu v Žiline, teda v čase rozhodovania o sťažnosti ústavným súdom už nemohol žiadnym relevantným spôsobom ovplyvniť ani priebeh, ani dĺžku napadnutého konania.

Hoci postup okresného súdu v doterajšom priebehu napadnutého konania nebol optimálny, ústavný súd zastáva názor, že v jeho dôsledku nedošlo k porušeniu sťažovateľkou označených práv.

Vzhľadom na to, že ústavný súd rovnako vyhodnotil aj doterajšiu dĺžku napadnutého konania, sťažnosť odmietol z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Keďže sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd sa ďalšími nárokmi v nej uvedenými nezaoberal.

V súvislosti s tým, že napadnuté konanie nebolo dosiaľ právoplatne skončené, ústavný súd považuje za potrebné podotknúť, že v prípade, ak by po rozhodnutí o odvolaní krajským súdom predmetné konanie pokračovalo a v jeho ďalšom priebehu by aj naďalej dochádzalo k prieťahom, sťažovateľka môže podať na ústavnom súde novú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok

V Košiciach 20. januára 2015